

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ กำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย ซึ่งนำมากล่าวโดยสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

2. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

3. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน สูงกว่าการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหัวอิฐที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 64 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการทดลองมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม มีการสอบครั้งแรกและสอบครั้งหลัง (The Pretest – Posttest Equivalent Groups Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลองเป็นแผนการสอนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน จำนวน 12 ชั่วโมง

1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนแบบปกติตามแนวการสอนในคู่มือครูการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ชั่วโมงแผน

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือกชนิดเลือกตอบ มีค่าความยากตั้งแต่ .30 - .76 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - .56 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมการทดลอง

- 1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการสอนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.2 เตรียมนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลอง จำนวน 64 คน
- 1.3 จัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากและสุ่ม โดยวิธีจับฉลากอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 32 คน
- 1.4 เตรียมห้องสำหรับใช้ในการทดลอง
- 1.5 ทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
- 1.6 จัดแบ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยที่สมาชิกแต่ละกลุ่มเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง 2 คน และต่ำ 2 คน โดยพิจารณาจากคะแนนทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนการทดลอง และจัดเป็นกลุ่มถาวรไปจนเสร็จสิ้นการทดลอง
- 1.7 ทำการทดลองสอนอ่านการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียน กับกลุ่มทดลองก่อนการทดลองจริง เพื่อให้ให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับวิธีเรียนแบบนี้โดยใช้เวลาในการทดลอง 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

2. การทดลอง

- 2.1 กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน ใช้เวลาในการทดลอง 12 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
- 2.2 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 12 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง
- 2.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้ง 2 กลุ่ม ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest)
- 2.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน โดยการทดสอบค่าที (t - test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบค่าที (t - test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนกับการเรียนแบบปกติ โดยการทดสอบค่าที (t - test) แบบเป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบดังจะได้เสนอการอภิปรายผลจากการทดลองตามสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า “ ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ” ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียน โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน พบว่าความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนสามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณี ปีระทุม (2531 : 90) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก พวงกลิ่น (2530 : 71) ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภวรรณ เล็กวิไล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านอย่างมี วิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการเรียน สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

การที่ผลปรากฏออกมาว่า ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อาจเป็นผลเนื่องมาจากนักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้น จากลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนที่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติการทำงานกลุ่มก่อนเริ่มเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มองเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม โดยมุ่งความสำเร็จ

ของกลุ่ม เป็นสำคัญ การเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน โดยครูสอนทีละกลุ่ม ซึ่งสามารถจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนได้ การเรียน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยมีสมาชิกในกลุ่มมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงานหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันไป ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความกระตือรือร้น แสดงความเป็นผู้นำ รับผิดชอบในการทำงาน รวมทั้งแสดงความมีน้ำใจ ช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้ทำงานของกลุ่มดำเนินไปถึงเป้าหมาย นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำมากขึ้น

การให้การเสริมแรงโดยการให้คะแนนหรือรางวัล เป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้การเรียนแบบร่วมมือเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา (2540 : 28 - 29) ได้กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน ได้ดียิ่งขึ้น

2. สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า “ ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน” ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน พบว่าความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติสามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติถึงแม้จะไม่ได้เน้นฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นคู่ การคิดหาเหตุผล แต่การที่ครูสอนตามลำดับขั้นตอนการอ่านตามคู่มือครู โดยเริ่มตั้งแต่กิจกรรมการเตรียมการอ่าน การอ่านในใจ และกิจกรรมหลังการอ่าน ครูคอยเป็นผู้ชี้แนะทางความคิดบ้าง และให้ นักเรียนคิดเองบ้าง ก็สามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นได้

3. สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า “ ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ” ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนกับการสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบเป็นอิสระจากกัน พบว่าความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณี ปีระทุม (2531 : 90) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสมัย สังข์ทอง (2539 : 56 - 59) ได้ศึกษาเรื่องผลของการร่วมมือในการอ่าน โดยตั้งเป้าหมายร่วมกันที่มีต่อการอ่านเข้าใจความภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน โดยตั้งเป้าหมายร่วมกันมีคะแนนการอ่านเข้าใจความภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญหทัย สมัครคุณ (2541:96) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบตั้งกลุ่มเป้าหมายร่วมกัน และเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มละผลสัมฤทธิ์ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลปรากฏออกมาว่า ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ อาจเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการ การอ่านและการเขียนเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง จากลักษณะการจัดกิจกรรมดังนี้

3.1 การที่นักเรียน ได้มีโอกาสเรียนรู้ ทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติการทำงานกลุ่ม ก่อนเริ่มเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มองเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม โดยมุ่งความสำเร็จของกลุ่มเป็นสำคัญ

3.2 การเรียนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน โดยครูสอนทีละกลุ่ม ซึ่งสามารถจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนได้

3.3 การเรียนโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยมีสมาชิกในกลุ่มมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงานหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันไป ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความกระตือรือร้น แสดงความเป็นผู้นำ รับผิดชอบในการทำงาน รวมทั้งแสดงความมีน้ำใจ ช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปถึงเป้าหมาย นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำมากขึ้น

3.4 การให้การเสริมแรงโดยการให้คะแนนหรือรางวัล เป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้การเรียนแบบร่วมมือเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น กล่าวคือนักเรียนจะได้คะแนนจากการสอบเป็นรายบุคคลบวกกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งคะแนนกลุ่มได้จากคะแนนเฉลี่ยบวกคะแนนโบนัสและคะแนนทักษะทางสังคม ดังนั้นคะแนนของนักเรียนจะส่งผลต่อคะแนนของทุกคนในกลุ่มและคะแนนของกลุ่ม ถ้านักเรียนทำคะแนนรายบุคคลได้สูง คะแนนของกลุ่มก็สูงตามด้วย ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยกันเรียนมากขึ้น

3.5 การเปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองให้มากที่สุด และให้ทุกคนมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมอย่างทั่วถึง มีการอภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับการแสดงความคิดเห็น ประกอบกับการได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายจากกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผลในแง่มุมต่างๆ และได้ข้อสรุปที่เหมาะสมที่สุด

จากลักษณะการจัดกิจกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของสมศักดิ์ ขจรเจริญกุล (2534 :19 - 23) ที่ว่าการร่วมกันเรียน ทำให้นักเรียนภายในกลุ่มได้รับความความคิดเห็นที่หลากหลายจากการโต้แย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน รับรู้ปัญหาและทางเลือกในการแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคิด และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความรอบคอบต้องรู้จักประเมินความคิดของผู้เขียน คำถามที่ผู้วิจัยใช้ถามจะเป็นคำถามในระดับสูงกว่าความรู้ความจำ และการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กไปพร้อมๆกัน สิ่งสำคัญเมื่อบูรณาการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกันจะทำให้เด็กมีประสบการณ์หลากหลายและจะนำไปสู่ความคิดระดับสูงขึ้นไป ซึ่งต่างไปจากการจัดการเรียนการสอนแบบปกติที่ เน้นครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เน้นผลงานมากกว่ากระบวนการทำงานทำให้ขาดการพึ่งพากันของสมาชิกในกลุ่ม ต่างคนต่างเรียน ไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้มีมุมมองที่แคบในการตอบคำถาม ไม่ได้ฝึกคิด

ฝึกให้เหตุผลที่เหมาะสม จึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีประสิทธิภาพด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่ำกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น จึงควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ดังนั้นการสอนอ่านด้วยการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน จึงเป็นวิธีสอนที่ควรสนับสนุนให้แพร่หลายในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 การสอนอ่านด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี ต้องศึกษารายละเอียด วิธีการ และลักษณะขั้นตอนของวิธีการสอนแบบนี้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งการจัดเตรียมสื่อการสอน การให้โอกาสและเวลากับนักเรียนในการปรับตัวให้คุ้นเคยกับวิธีการเรียนแบบนี้ด้วย

1.2 การสอนอ่านด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน ควรยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสมกับความสนใจในการอภิปรายเพื่อหาคำตอบของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

1.3 การเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ครูเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันสร้างบรรยากาศในการเรียนที่เป็นมิตรต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกร่วมกัน ขอมรับซึ่งกันและกัน จะช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และจะส่งผลให้การเรียนแบบร่วมมือเกิดประโยชน์มากที่สุด

1.4 ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะฝึกให้นักเรียนใช้ความคิดพิจารณาเหตุผล ในการตอบคำถามประเภทที่ต้องแสดงความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ โดยการให้กำลังใจ เลือกใช้คำถามที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้เวลาคิด ไม่ด่วนเฉลยคำตอบหรือสรุปเรื่องก่อนที่นักเรียนจะตอบคำถาม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน

2.2 ควรศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อย่างต่อเนื่องกันทั้ง 1 ภาคเรียน ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนของนักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาถึงผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่นๆ เช่น เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบ เป็นต้น